

[Stensballe.]

Fremsættelse er jo Stigningen i Arbejdsløsheden, efterhaanden som det viser sig, at den høje Regering ikke er i Stand til at føre en saadan Erhvervspolitik, at der kan blive Beskæftigelse for Arbejderne, og Ønsket om at skaffe Arbejde i et vist Omfang i Stedet for at give Understøttelse. Dette kan vi i Princippet tiltræde, og naar mit Parti i det andet høje Ting alligevel ikke har kunnet stemme for disse to Forslag, men har stemt imod dem, skyldes det, at mit Parti ikke har kunnet gaa med til de Principper, der i øvrigt er nedlagt i Forslagene. For det ene Forslags Vedkommende, Forslaget om Foranstaltninger til Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse, har mine Partifæller i Betænkningen redegjort for deres Synspunkter og for, hvorledes de kunde tænke sig Sagen ordnet, hvis de skulde kunne gaa med dertil. Disse Synspunkter kan jeg tiltræde, og jeg haaber, det vil gaa bedre med en Forhandling her, end det viste sig at gaa i Folketinget. Efter hvad der foreligger fra Folketinget, har der ikke været nogen synderlig Forhandlingsvilje til Stede hverken hos Regeeringspartierne eller hos den højtærede Socialminister. Det maa nu vise sig, om Forhandlingsviljen bliver større i dette høje Ting. Hvis vi her kan komme ind i en virkelig saglig Forhandling, er vi villige til at søge Lovforslaget formet saaledes, at vi kan være med til at fremme det her i Tinget.

At komme ind paa Enkeltheder finder jeg overflødig i Dag; den højtærede Minister har gjort nøje Rede for begge Forslag, og der har været ført en saa udførlig Forhandling i Folketinget, at der ikke kan være Anledning for mig til at gaa nærmere ind paa Enkeltheder her. Jeg vil dog om Forslaget angaaende Nødhjælpsarbejder sige, at dette Forslag faktisk betyder en Ændring af selve Arbejdsløshedsloven, der efter min Opfattelse blev vedtaget under den Forudsætning, som ogsaa den daværende Socialminister pegede paa dengang, at der derigennem var skabt en Lov, som kunde bære i Fremtiden. Han brugte meget stærkere Udtryk, som jeg ikke skal gengive her i Dag. Jeg skal i saa Henseende henvisse til mine Udtalelser ved det tilsvarende Lovforslags Behandling i det høje Ting i Fjor, men vil dog tilføje, naar der nu er fremkommet Udtalelser i det andet høje Ting om, at der ud over dette tilsigtes varige Ændringer i Arbejdsløshedsloven, at det vilde være naturligt, at den

her foreslaaede Ændring blev behandlet sammen med disse Ændringer.

Hvad det nævnte Lovforslag angaar, har den højtærede Minister oplyst, hvor lidt Arbejde der i Virkeligheden er skabt gennem Iværksættelse af Nødhjælpsarbejder i de sidste 14 Aar. Det beløber sig til ca. 2 Mill. Kr. i alt, deraf en 5 000—6 000 Kr. om Aaret i de senere Aar, altsaa et ret minimalt Beløb. Jeg tror ikke, en Ændring i de gældende Bestemmelser vil have nogen større Virkning, og principielt er vi imod det, der er foreslaaet her. Om man kan blive enig om noget andet, skal jeg ikke udtale mig om paa dette Tidspunkt. Jeg tror, som sagt, ikke, der nogen Sinde vil komme til at ligge ret meget Arbejde i disse Lovparagraffer. Da Ordningen af 1920 blev gennemført, var Stillingen en helt anden ude i Landet, navnlig for Vejarbejdernes Vedkommende. Man maa tage i Betragtning, at vi siden den Tid har gennemført Vejlovene af 1927, Motorafgiftsloven og Benzinafgiftsloven, som har skabt saa ganske overordentlig meget Arbejde Landet over, Arbejder af en Art, som forud for den Tid ofte blev udført som Nødhjælpsarbejder. Jeg tror ogsaa, at hvis man gaar Tallene igennem, vil det vise sig, at der i de første Aaringer, fra 1921 til 1927, er brugt adskilligt mere til Nødhjælpsarbejder end i de senere Aar — det er kun en Formodning, jeg har ikke Tallene, men efter hvad jeg har hørt, og efter hvad jeg kan skønne, maa det være saadan. Disse Nødhjælpsarbejder er jo af en saadan Karakter, at de ikke egner sig til andet end de mest elementære Arbejder. Skal der bruges Maskiner dertil, er det jo vanskeligt at faa saadanne Arbejder i Gang. Derfor vil jeg for mit Vedkommende mene, at dette Lovforslag helst maa gennemføres sammen med en Ændring i selve Arbejdsløshedsloven.

Det er ogsaa foreslaaet, at Tilskuddet fra Fonden skal forhøjes fra 35 pCt. til 40 pCt. Det kan ikke være sket, fordi der er Overflod af Penge i Fonden, da Fondens Midler bestaar af en negativ Kassebeholdning, hvis Underskud endogsaa er voksende. Efter hvad der er udtalt i det andet høje Ting, var Kassebeholdningen vistnok pr. 31. Marts 1934 ÷ 12,2 Mill. Kr., og den skal nu være oppe paa et negativt Beløb af 14 Mill. Kr. eller deromkring. Det stemmer ikke saa godt hermed at forhøje Tilskuddet. Jeg har kun villet fremhæve dette her, Forhandlingerne om det kan vi jo føre i det Udvalg, som jeg vil